

демъ да ся заселимъ на друго-то. Лотъ вмѣсто да рече Аврааму: Уйчо мой: не буди да ся раздѣлимъ отъ тебе, и ще забранимъ мон-те пастыри да не ся бѣгътъ сосъ твои-те оны избра по красно-то мѣсто, и ся засели на едно называемо Содома. Иижеи-те на това село бѣха много грѣшны и когда отхождаха тамо чужденцы, правиха имъ големы поношенія; но Лота не го закарна никакъ. Единъ день, като стоеше на двери-те своего дома, виде двама юноши че идяха камъ него и понеже бѣ ся научилъ въ дома на уйка си да е странюбець рече на оны юноши. Сета почти мрачна, дойдете, молимъ Ви, да вечеряте, и да спите въ дома ми. Двама-та юноши убо влѣзоха въ дома Лотова; но обитатели-те на село-то, сосъ намѣреніе да убезчестятъ двама-та чужденцы, стекохася на двери-те Лотови, и казуваха, че ще го убиятъ, ако не бы да извади вонъ юноши-те. Лотъ ся смути вонстинну, обаче прія дерзновеніе и имъ отвѣща: Вы можете да сторете какво-то щете; но азъ не ги изваждамъ вонъ; Тогда юноши-те рекоха нему: Не бойся, мы сме двама Ангели, проводени отъ Господа,